

Морковѣтъ и зелето сж най-вкусно ястие на зайцѣтъ.

— Вѣрно, браво! — извикалъ отъ радостъ стариятъ учителъ.

Послѣ се обърналъ къмъ останалитѣ зайчета и имъ казалъ:

— Ахъ, вие лѣнивци, виждате ли какъ се чете внимателно! Вие ще стоите гладни, а на трудолюбивото зайче ще дадемъ една хубава зелка.

Малкото зайче взело зелката и се опжтило къмъ дома си. Но изъ пжтя го срѣщнало куче и го подгонило съ всички сили. Зайчето хвърлило книгата и зелката и едвамъ се избавило отъ кучето.

Като дошло у дома си, майка му го попитала:

— Кажи сега, синко, страшно ли е въ училището?

— Да, *страшно е, ала въ живота е най-страшно!* отговорило зайчето и разказало случката съ кучето.

Леконого.

Зайче малко, зайче сиво,
Колко си красиво!
Цѣла зима, цѣло лѣто
Бѣгашъ по полето;
Или въ гжстата горица
Отъ кума лисица